

Orális IMFormáció

2011 május 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Valami különös véletlen folytán most már sorrendben harmadik írásomat vagyok kénytelen nagyjából ugyanazzal kezdeni. Hogy tudniillik, az ember örökt?l fogva folytatja reménytelen (vagy legalábbis annak látszó) küzdelmét azért, hogy a körülötte kavargó jelenségvilág mögött (alatt, fölött stb.) meglássa a lényeget.

De mivel, mint tudjuk, nincsenek véletlenek, csupán egyel?re számunkra megismerhetetlen összefüggések, így nyilván jelez valamit, hogy egyre gyakrabban ütközünk bele ilyen megismerhetetlennek látszó jelenségnyalábokba.

A Nemzetközi Valutaalap roppant hatalmú vezérének gyors és brutális kivégzése mindenképpen figyelemre méltó, nem volna érdektelen, ha valamit megsejthetnénk a jelenség mögötti lényegr?l. Talán segíthet, hogy globális beszédhatalmi rendszer külhoni és ideiglenesen hazánk területén állomásozó reprezentánsai láthatólag sietve le is zárták a még el sem kezd?dött történetet azzal, hogy ismét megmutatkozott, a nyugatias demokrácia a létez? világok legjobbika, hiszen a rossz, bárki legyen is az, elnyeri méltó büntetését. És mint a népmesékben, itt a vége, fuss el véle, aki nem hiszi, járjon utána. Pontosabban (mint a régi viccben), aki nem hiszi, annak utánajárunk, ezért aztán azt ajánljuk, higgye el mindenki, akinek kedves az élete.

Természetesen soha nem tudhatjuk meg, hogy valójában mi zajlott le, csupán annyit, hogy az biztosan nem, amit a „hivatalos verzió” állít. A Reichstag felgyújtásától a Kennedy gyilkosságon át szeptember 11-ig és Bin Laden „kivégzéséig” mindig csupán egy hollywoodi „mesefilmet” mutatnak be nekünk. Vigasztalhat viszont a remény, hogy a kés?bbi következmények elkerülhetetlenül kirajzolják a hamis jelenségvilág alatti valóság lényegének mélyszerkezetét. Nyilván így lesz ez most is. Dominique Strauss-Kahn egyetlen pillanat alatt lezajló, látszólag legalábbis el?zmény nélküli megsemmisítése sem marad következmények nélkül, és ezek a következmények sokat elárulhatnak a történés valóságos természetér?l. Grósz Károly mesélte bukását követ?en, hogy Kádár bizalmasaként a hetvenes évek végén utána kellett néznie egy igen magas beosztású „elvtárs” n?ügyének. Amikor megtette a „jelentését”, Kádár a következ?ket mondta neki: „Csalódtam magában, Grósz, teljesen félreértette a feladatot. Az, hogy az embereim n?znek, az számomra teljesen érdektelen. Engem az érdekelt volna, hogy ebb?l most ki, miért és hogyan csinált ügyet.”

A történet drámai módon világít rá arra a végzetes tévedésre, hogy Kádár korlátlan hatalommal rendelkezett, s ideje lenne tudatosítani a tabut, hogy ugyanolyan jelentéktelen bábfigura volt, mint az ?t felváltó „demokratikus” rendszer (látszólagos) urai, a rendszerváltás rendszerének miniszterelnökei. Amikor ezek a bábuk egymást csépelik, nekünk nem rájuk, hanem a mindnyájukat mozgató „kézre” kellene figyelnünk. Ez azért igen nehéz, mert, ahogy mondani szokás, azt sem tudjuk, hogy mit nem tudunk. Persze ez nem ad felmentést e bábfigurák tetteire, mert nem feltétlen kötelez? bábuként engedelmesen rásimulni a mutatványosbódé üzemeltet?inek kezére. Strauss-Kahn ugyan látszólag a „mozgató kezek” világához tartozott, ám éppen e feltevésr?l (amit alighanem ? maga is osztott) derült ki, hogy végzetes tévedés.

A legtalányosabb kérdés éppen az, hogy több évtizedes életút után miként lehetett olyan gyanútlan, hogy nem érezte a „globalogazdi” kivégzésére irányuló szándékait. Azt, hogy a kivégzése eszközeként használt „fegyver”, vagy inkább „bérgyilkos”, tökéletesen érdektelen „tárgy”, és a „szexuális er?szak” elcsépelt fed?története unalmas közhely. Itt inkább az érdemel figyelmet, hogy miként tudják heteken át e zavarba ejt?en ócska hatalmi giccs hamis lakkrétegét mint a világ leglényegesebb hírét tálalni a nagyközönségnek. Könnyen lehet, hogy az ilyen attrakciók egyik legf?bb célja valójában éppen ez, vagyis a „Vezettessed magadat szem-bekötve vakon, / Elfajult testvéridt?l csinált áll-útakon” logikával leírható, évszázadok óta sejtett manipulatív gépezet tökéletesítése. A gazdinak egyre fontosabb lesz ez a vakon-vezetés, mert a mesterséges álvalóság-ipari m?vek manipulatív masinériája alatti valóságos való világban roppant dimenziójú tektonikai feszültségek növekednek egyre vészjóslóbban. És e feszültségek most már a világ irányítópultjánál is megmutatkoznak.

Strauss-Kahn tehát, noha az elmúlt negyven év során éppen elég iskolát kijárt, a jelek szerint nem érezte a gazdi kivégzésére irányuló akaratát, vagy ha érezte is, nem tett semmit, amivel mindezt kivédhette volna. Teljes gázzal, fékezés nélkül hajtott bele az amúgy ráadásul elég primitív csapdába, amelyben egyetlen pillanat alatt halálra zúzta magát.

A lényeg tehát az volna, hogy minél közelebb kerüljünk annak a megértéshez, hogy miért is kapja most a büntetést. Alighanem f?ben járó b?nt követett el, vagy esetleg készült elkövetni, mert származása, „pedigréje” annyira kifogástalan, hogy a kivégzés megalázó brutalitása egyébként nem lenne megmagyarázható. Strauss-Kahn egész életében pusztító er?k kollaboránsa volt, világtérben odakint és az ösztönök sötétjében odabent egyaránt, így rászolgált a kivégzésre.

Mindössze az árnyékolja be kissé erkölcsi elégtételünket, hogy az övéi, akik most kivégzik, még nálánál is sokkal sötétebbek és pusztítóbbak.
Bogár László, magyarhirlap.hu

Ajánló